

MÁRIA HOVORÍ:

„Ja som večná nositeľka Ježiša. On je v mojom lone, ako Hostia v monštrancii. Kto príde ku mne, nájde jeho. Kto sa opiera o mňa, dotýka sa jeho. Kto sa obráti na mňa, hovorí s ním. Ja som jeho Odev. On je moja Duša. Viac, ešte viac je spojený môj Syn so svojou mamičkou teraz, než bol počas deviatich mesiacov, keď mi rástol v lone. Kto príde ku mne a položí si hlavu do môjho lona, tomu sa upokojí každá bolesť, rozkvitne každá nádej a vleje sa mu každá milosť.

Modlím sa za vás. Pamätajte si to. Blaženosť, že som v nebi a žijem v žiari Boha, mi nedáva zabudnúť na svoje deti, ktoré trpia na zemi. A ja sa modlím. Celé nebo sa modlí. Pretože nebo miluje. **Nebo je láska, ktorá žije.** A Láska sa zmilúva nad vami. Ale aj keby som sa modlila len ja, moja modlitba by postačila pre potreby toho, kto dúfa v Boha. Lebo ja sa neprestávam modliť za vás všetkých, svätých i zlých, **aby som svätým darovala radosť a zlým aby som dala ľútosť, ktorá zachraňuje.** Podťe, podťe, deti mojej bolesti. Čakám na vás pri päte kríža, aby som vám dala milosť.

„Tomu, kto uzná svoju chybu, ľutuje ju a kajú sa s pokorou a úprimným srdcom, tomu Boh odpúšťa. Nielen odpúšťa, ale aj nahrádza. **Ó, aký je dobrý môj Pán k úprimnému a pokornému človeku!** K tomu, kto v neho verí a spolieha sa naňho!

Vyprázdňte svojho ducha od toho, čo mu prekáža a robí ho lenivým. Urobte ho ochotným prijať svetlo. Svetlo je ako maják vo tmách vodcom a svätou útechou.

Ó, priateľstvo s Bohom, blaženosť tvojich veriacich, bohatstvo, ktorému sa nič nevyrovná, kto ťa vlastní, nie je nikdy sám ani necíti horkosť zúfalstva. Neberieš bolesť, sväté priateľstvo, lebo bolesť bola údelom vteleného Boha a môže byť údelom človeka. Ale robíš túto bolesť sladkou v jej trpkosti a pridávaš do nej svetlo a pohladenie, ktoré ako nebeský dotyk dvíhajú kríž.

A keď vám Božia dobrota udelí milosť, použite dobro, ktoré ste dostali, na vzdávanie slávy Bohu. Nebudte ako šialenci, ktorý si z dobrej veci urobia škodlivú zbraň, alebo ako márnotravníci, ktorí si z bohatstva urobia biedu.

Veľké tajomstvo Veľkého piatku sa oslavuje a pripomína v chrámoch, treba ho však oslavovať a pripomínať vo vašich srdciach a biť sa do prs ako tí, ktorí zostúpili z Golgoty, a povedať: , On je naozaj Boží Syn, Spasiteľ. ´A povedať: , Ježiš, Pre tvoje meno, zachráň nás. ´A povedať: ,Otče, odpusť nám. ´ A napokon povedať: , Pane, nie som hoden. Ale ak mi ty odpustiš a prídeš ku mne, moja duša ozdravie a ja nechcem, naozaj už nechcem hrešiť, aby som sa k tebe nevrátil chorý a s nenávisťou. ´

Modlite sa, deti moje slovami môjho Syna. Hovorte Otcovi za vašich nepriateľov: , Otče, Odpusť im.´ Volajte k Otcovi, ktorý sa stiahol rozhorčený pre vaše chyby: , Otče, prečo si ma opustil? Ja som hriešnik, ale ak ma ty opustiš, zahyniem. Vráť sa, svätý Otče, aby som sa zachránil. ´ Zverte Jedinému, ktorý môže uchovať vaše večné dobro – neporušené zlým duchom - , svojho ducha: , Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha. ´ **Ó, ak pokorne a láskyplne oddáte svojho ducha Bohu, on ho povedie ako otec svojho maličkého a nedovolí, aby niečo ublížilo vášmu duchu.**

Radosť Matky ktorú mám, uvažujte a pamätajte, že som vlastnila Boha prostredníctvom ustavične rastúcej bolesti. Zostúpila do môjho lona so Zárodkom Boha a vyrástla ako obrovský strom, až sa vrcholcom dotýkala neba a koreňmi pekla, vtedy, keď som dostala do lona bezduchú mŕtvu schránku tela z môjho tela a videla som a počítala na ňom rany. Vtedy, keď som sa dotýkala rozorvaného Srdca, aby som vypila bolesť až do poslednej kvapky.“

